A°. 1843. **DONDERDAG** DEN

N°. 32. **20sten APRIL.**

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 April 1843.*

Van wege den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Magdaleentje*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijle F. van ABBENSETS.
2. Aan de Slavin *Leentje* en hare Kinderen *Eduard* en *Saraatje*, *Johan* en *Charles*; toebehoord hebbende aan de Wed. JEOSUAH DE LA PARRA.
3. Aan de Slavinnen *Doortje* en *Jansie*; toebehoord hebbende aan J. C. HESHUIZEN.
4. Aan de Slaven *Josephus* en *Samuel*; toebehoord hebbende aan B. DE LA PARRA.
5. Aan de Slaven *Brigetta*, *Daphina*, *Adriaan*, *Frederika* en *Anna*; toebehoord hebbende aan N. W. BÖHM.
6. Aan den Slaaf *Claries*; toebehoord hebbende aan G. S. DE VEER; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. MARIA MAGDALEENTJE ABBENBROEK.
2. LEENTJE WIJNALDUM.
   EDUARD WIJNALDUM.
   SARAATJE WIJNALDUM.
   JOHAN WIJNALDUM.
   CHARLES WIJNALDUM.
3. CAROLINA DOORTJE HEERENBERG.
   JOHANNA HENRICA JACOBA HEERENBERG.
4. JOSEPH MESIAS PENSO.
   SAMUEL WIJNGAARDEN.
5. BRIGETTA LEGEVELD.
   MARIA ELISABETH LEGEVELD.
   ADRIAAN MARTINUS LEGEVELD.
   FREDERIKA LEGEVELD.
   ANNA MAGDALENA LEGEVELD.
   En
6. CLARIES VEERHUIZEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, het Schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer naar Amsterdam; lading: 334 vaten Suiker, 19 balen schoone Katoen en 9 dito vuile dito.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, 14 April 1843.

Een kwart aandeel in het bloote *ERF*, gelegen aan de Steenbakkerij Straat, N. W. La C. No. 102. — *f* 130. — JOHANNA van J. C. KOCK.

Een kwart aandeel in het bloote *ERF*, gelegen als voren, N. W. La. C. No. 103. — *f* 150. — Dezelve. — Beiden aankomende HERMANUS van HERMANUS van BUTTNER, als voor een vierde Erfgenaam van den Boedel HERMANUS van BUTTNER.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.
Vrijdag 14 April 1843.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan den Ouden Oranje Tuin, N. W. La A. No. 271; aankomende den uitlandigen TH. CORDUA. — *f* 2,110. — G. F. PLUNKETT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 Februarij 1843.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *4 Februarij.*
(*Vervolg en slot van No. 31.*)

» De geschiedenis heeft ons daarenboven geleerd, dat het niet noodig is dat de geduchte magt van eenen *Napoleon* haren schepter over Frankrijk zwaaije, om aldaar een oorlogzuchtig verlangen tegen de onafhankelijkheid van andere staten te doen ontstaan. Weet men niet dat *Lodewijk XV* ernstiglijk het denkbeeld had opgevat, om eene landing in Engeland te ondernemen en dat koningrijk te veroveren; dat hij er zelfs in het geheim de toebereidselen toe bevolen had? Had niet, nog geene vijftien jaren geleden, onder de regering van *Karel X*, te midden van den vrede, welken Frankrijk met de overige mogendheden van Europa onderhield, het kabinet der Tuileriën het, voor ons staatkundig bestaan verderfelijk ontwerp gevormd, om gezamentlijk met eene groote mogendheid eene nieuwe verdeeling van Europa te bewerken, van welke verdeeling eene der bepalingen was, *Belgie met Frankrijk* en *Holland met Pruisen* te vereenigen, en had hetzelve het huis van Oranje niet bestemd, om te Konstantinopel eene nieuwe Christen dynastie te gaan vestigen? Hetgeen wij hier zeggen, is geen uit moeds wil verzonnen verdichtsel; de bewijzen daarvan zijn te Parijs in de archieven van het koningrijk aanwezig. Dus zou Belgie met de Fransche departementen vereenigd, en Holland, aan de liefde zijner vorsten, wier voorouders deszelfs onafhankelijkheid en vrijheid met hun bloed bezegeld hebben, ontrukt, zou een wingewest van Pruisen geworden zijn! Eene dergelijke combinatie kan vroeg of laat weder op het tapijt gebragt worden, en ofschoon wij ten volle overtuigd zijn, dat Holland en Belgie hunnen laatsten man en hunne laatste kracht zouden opofferen, veeleer dan zich aan zulk eene vernedering te onderwerpen, zoo zal een iegelijk nogtans begrijpen, van hoe veel gewigt het in zulke omstandigheden voor de beide natiën is, gereed te zijn om, door het gebruik harer vereenigde krachten, hun volksbestaan en hunne onafhankelijkheid te verdedigen en te doen eerbiedigen.

» Holland en Belgie moeten in tijds zich zoo innig mogelijk vereenigen, en hun staatsverbond kan aan anderen niet de minste vrees, niet de geringste ongerustheid inboezemen; het zou alleen te duchten zijn voor ieder die, door derzelver onafhankelijkheid aan te grijpen, het evenwigt van Europa zou willen verstoren, om het even of het ontwerp daartoe in Frankrijk dan wel in Duitschland gevormd mogt geworden zijn.

» Heeft Duitschland de overtuiging, dat voor hetzelve de instandhouding van Hollands onafhankelijkheid en welvaart van een wezenlijk nationaal belang is, ziet het voor zich eene staatkundige noodwendigheid in de betrekkingen van goede buurschap met ons, waarom onthoudt het zich dan niet van zijne onregtmatige vorderingen te onzen opzigte, want deze zouden geene andere uitkomst hebben, dan het behoud onzer onafhankelijkheid en onzer welvaart met de aan den dag legging onzer genegenheid voor hetzelve onbestaanbaar te maken?

» Wij zullen zelfs nog meer zeggen. Zoo Duitschland in ernst de bedoeling heeft, om met Holland betrekkingen van goede verstandhouding aan te kweeken, zoodanig als wij zelven zulks in het belang van ons land verlangen, en zoodanig als Duitschlands veiligheid die op hare beurt gebiedend schijnt te vorderen, moet het geheel van toon en taal te onzen opzigte veranderen; het moet eindelijk aan den raad der gezonde rede en billijkheid, die eenige zekere grondslagen van het geluk der volken, gehoor geven, en de dagbladen, die aan deszelfs censuur onderworpen zijn, beletten, spot, hoon en bedreiging, tot nog toe zoo onvoorzigtiglijk tegen onze onafhankelijkheid en volksbestaan gerigt, bij voortduring over ons uit te storten. Want, men moet het wel zeggen, en de tijd is gekomen om met die kracht van taal te spreken, die door de overtuiging van zijn goed regt wordt ingeboezemd, indien Duitschland openlijk ontwerpen blijft aan den dag leggen, vijandig tegen ons stoffelijk welzijn en onze nationale onafhankelijkheid, indien het, verblind door voorspoed en in de dwaze dronkenschap der weelde en des overvloeds, welke het thans geniet, nog langer durft herhalen, dat *onze zeehavens de hunne zijn* en ons nogmaals bedreigen, dat het ons *met geweld* de voordeelen ontrukken zal, welker gemis tot gevolg moet hebben, gelijk zij dit in hunne spottende rondborstigheid zelven erkennen, ons van het nationaal bankroet tot den bedelzak te voeren; kortom indien het vergeet, dat zoolang Holland nog mannen bezitten zal, in staat om de wapenen te voeren, en wij eenen Nassau zullen hebben, om ons ten strijd te leiden, de aan den dag legging der ontwerpen, welke het gevormd heeft, de griefendste hoon is, welke het aan ons nationaal karakter kan toebrengen, — alsdan zal het uit zijn. Duitschland zal voor altijd het overschot dier warme genegenheid, welke wij nog voor hetzelve koesterden, en die toereikend was, om in ons de weldadige zucht tot een broederlijk verbond te wekken, hebben uitgedoofd; en het zal aan zich zelf alleen te wijten hebben, indien wij naderhand natuurlijke bondgenooten terugstooten, die ons de armen zouden openen, om ons te beter te verstikken.

» Evenwel, in afwachting dat eenmaal eene gezonde en wijze staatkunde de overhand boven Duitschlands onregtmatige vorderingen verkrijgen zal, laat ons niet verzuimen de nutte lessen te baat te nemen, die voor ons voortvloeijen uit de taal zelve, welke door onze onvoorzigtige tegenstanders gehouden wordt. De redeneerkracht der daadzaken wijst bijna altijd nog duidelijker dan de redekavelingen der welsprekendheid den gang aan welken het voor eene natie raadzaam is te houden. Duitschland dreigt en wijst ons tegelijker tijd, wat Hollands kracht kan uitmaken, en erkent

dat het voor hetzelve niet onverschillig kan zijn, of het ons tot vriend of vijand heeft, wel nu! laat ons dan trachten, met voorzigtig beleid, onzen invloed naar buiten te vermeerderen, tegen den tijd dat het oogenblik daar zal zijn, waarop de Duitsche onder censuur liggende dagbladschrijvers besluiten zullen, van dreigen over te gaan tot doen.

» De *Augb. Allg Zeitung* erkent, dat Hollands innige vereeniging eenmaal geducht voor Duitschland worden kan. Wel nu! het gezond verstand onzer natie beslisse, welke, na zulk eene erkentenis, thans voor Holland de beste staatkunde is die het volgen moet; het zegge ons, of de eindregeling dier geschillen, welke, door de geweldig verscheuring eener vroegere, maar voor altijd onmogelijk gewordene vereeniging te weeg gebragt, zoo lang zij onvereffend bleven, aan eenen terugkeer dier twee volken tot genegenheden, op weêrkeerige en duidelijk bepaalde belangen gegrond, hadden doen wanhopen, het zegge ons dan, wij vragen dit stoutelijk, of deze eindregeling thans niet als eene weldaad kan beschouwd worden, en of 's Konings regering welke geslaagd is, zulk eene uitkomst aan te brengen, de algemeene dankbaarheid niet wel verdiend heeft?

» Het is, en wij mogen er ons mede geluk wenschen, eene terugkeering, eene gewigtige schrede tot eene orde van zaken die ons in staat stelt onze staatkundige betrekkingen naar buiten in dier voege te regelen, dat Holland den rang, den invloed en het vertrouwen hernemen kunne, welke aan hetzelve met regt, in Europa onder de natiën der tweede orde behooren.

» Hoe meer wij het gewigt van het nieuwe gezigtspunt, dat zich aan onzen staatkundigen gezigteinder opende, naar eisch beseffen, met des te meer smart hebben wij gezien, hoe bij ons een dagblad, van hetwelk wij vooral in deze zaak eene juiste waardeering der belangen van het land moeten verwachten, zich niet alleen aan beperkte, kleingeestige, van staatkundig gewigt ontbloote bedenkingen heeft overgegeven, maar ook heeft gepoogd om door op het verwerpen van het traktaat met België aan te dringen, in een oogenblik alles te vernietigen, wat de onderhandelaars met zoo vele zorg en moeite hadden opgebouwd, en ons op deze wijs de middelen te ontrooven om uit de staatkundige verkwijning, uit den beklagelijken staat van onzekerheid te geraken, welke zoo langen tijd reeds de ontwikkeling van onze belangen naar binnen en van onzen staatkundigen invloed naar buiten verlamden.

» Wij zeggen het hier overluid, in de volle opregtheid onzer overtuiging: datgene dezer twee landen, hetwelk door het verwerpen van het traktaat de groote mogendheden tegenwoordig in de noodzakelijkheid brengen zou om tusschen beide te komen en op nieuw tusschen de beide landen te beslissen, zou voor altijd zijne rust en binnenlandsche bloei, ja wat meer is, zijnen invloed naar buiten, dat zoo wezenlijke bestanddeel van de onafhankelijkheid en de nationaliteit eens volks in de waagschaal stellen, en zou den grootsten staatkundigen misslag begaan, waarvan de geschiedenis der volken nog immer een voorbeeld geleverd heeft. Nederland, wij zijn hier zeker van, zal zulk eene verantwoordelijkheid niet op zich willen laden."

Na dit stuk laat het *Journal de la Haye* nog de onderstaande regels volgen:

» Op het oogenblik dat wij dit artikel eindigden, gewierd ons het *Journal de Bruxelles* van den 29sten Januarij. Wij vinden in hetzelve een critisch, met gemoedelijke trouw in het Belgische belang gedaan onderzoek van het traktaat van 5 November, hetwelk door gemeld blad als eene nuttige en noodige transactie tusschen de partijen beschouwd werdt; en het besluit met de volgende zinsnede, welke ons voorkomt een corollarium onzer eigene gedachte te zijn:

» » Dit wil niet zeggen, dat wij wenschen dat de wetgeving weigere de akte » van 5 November te bekrachtigen. Neen. » Het is hoog tijd, dat de betrekkingen tusschen de beide landen op eenen vasten, » onveranderlijken grondslag gevestigd worden. De staatkundige voordeelen, die uit » dezen nieuwen staat van zaken moeten » voortkomen, wisschen in onze oogen al » de nadeelen uit en vergoeden al de opofferingen." " —

Den 8den. — De *Courier* der Vereenigde Staten van den 5den Januarij ll., deelt nadere bijzonderheden mede omtrent de reeds over Engeland bekend gewordene en bereids kortelijk medegedeelde ontvoering van eene aanzienlijke som uit de bijzondere bank *Life and Trust* te Nieuw-York, een artikel, niet minder opmerkenswaardig dan dat van het komplot op den *Somers;* zie hier het bedoelde artikel:

» De Amerikaansche Maatschappij is op nieuw in rep en roer gebragt door het berigt van eene dier monsterachtige malversatiën, waarvan men niet anders dan in de jaarboeken van dezen staat voorbeelden ontmoet. Ja zelfs hebben die jaarboeken, die zoo rijk in zoodanige verhalen zijn, zoo men ten minste den eersten schijn gelooven mag, nog nimmer iets zoo verregaands vermeld gehad. Tot dus verre had het misbruik van vertrouwen van ambtenaren van het gouvernement, van kassiers of directeuren van banken geloopen over sommen van tien tot honderd duizend dollars, maar ditmaal zal de diefstal de som van 240 000 (600 000 gulden) volgens de eigen bekentenis der bestolene maatschappij *niet te boven gaan.* De directie van deze maatschappij genoot een algemeen vertrouwen.

» Men beschouwde haar als de eerlijkste en de meest goed bewaakte van geheel Nieuw-York. Hare aandeelen stonden boven pari en waren meer gewild dan goud in baren. Haar secretaris, die thans met de genoemde som is doorgegaan, werd voor de bloem der eerlijke lieden gehouden. In de eene massa van erflatingen was hij tot executeur-testamentair benoemd geweest. Zijn jaarlijksch inkomen werd op meer dan tien duizend dollars geschat. Ook is de indruk, door het instorten van dit algemeen crediet veroorzaakt, geweldig.

» Op niet minder dan twintig millioen dollars begroot men sommen, die sedert 1837, in de enkele stad van Nieuw-York aldus verzwolgen zijn geworden, door de frauduleuse bankbreuken van maatschappijen, van allerlei soort, en door de kwade trouw derzelver beambten. Het bedrag van zoodanige verliezen is in Pensylvaniën en eenige andere Staten nog aanzienlijker geweest."

In deszelfs Nummer van den 7den Jan. voegt genoemd blad nog het volgende bij het voorenstaande:

» De kolossale diefstal, waarvan de maatschappij *Life and Trust* het slagtoffer is geweest, blijft steeds het voornaam onderwerp der gesprekken. De kassier *Nicoll* heeft zich in eenen enkelen dag tot de vermaardheid van den jongen *Spencer* weten te verheffen: zijne kas, van 240 000 dollars beroofd, is bijna een zoo dramatisch onderwerp van gesprek, als de bodem van den *Somers*, na het verlies van drie van deszelfs zaamgezworen officieren. Diefstal en moord, ziedaar tegenwoordig de kortste en onfeilbaarste middelen om zich eenen naam te maken, en zich den rang van eenen *lion* te verwerven."

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN *8 February.*

Terwijl de krijgsraad, die te Nieuw-York vergaderd is, om te onderzoeken in hoe verre Kapitein M'Kensie in het ter dood doen brengen van den jongen Spencer en van de matroozen Cromwell en Small binnen de grenzen zijner volmagten gebleven, of dezelve te buiten gegaan is, deszelfs onderzoek hieromtrent met de meeste zorg voortzet, heeft er zich in dit treurig drama een nieuw incident opgedaan. De weduwe van den bootsman Cromwell heeft Kapitein M'Kensie bij den gewonen regter aangeklaagd, wegens moord aan wijlen haren man gepleegd, door hem zonder form van proces te hebben doen ombrengen, niet als overtuigd van een komplot, maar uit vreeze, dat hij, gevangen gezet, door zijne mede matrozen in vrijheid gesteld zou hebben kunnen worden; hoedanige moord, naar het oordeel der klageresse, onafhankelijk van het verdere voor den krijgsraad aanhangige geding, onder het regtsgebied van den gewonen regter behoorde.

De beslissing is evenwel geweest, dat de zaak aanhangig zijnde voor eenen krijgsraad, geene ander regtsmagt zich daarin behoorde te mengen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *8 Februarij.*

De aanbesteding van de levering van 150 millioen Havana-sigaren, die volgens circulaire van den directeur van de administratie van de tabak van 31 December ll. aangekondigd was voor den 6den Februarij en die op het ministerie van finantien plaats moest hebben, voor de approviandering van 5 jaar, leverbaar ten getale van 30 millioen jaarlijks, en per twaalfde gedeelten, heeft ten gevolge gehad dat de raad van administratie zich den 6den dezer onder het voorzitterschap van den Burggraaf H Siméon vergaderd heeft, ten einde de inschrijvingen der aanbesteders te ontvangen.

Twee inschrijvingen hebben slechts plaats gehad, maar de bevonde gemiddelde prijzen voor deze leverantie, die drie verschillende qualiteiten bevatte, hooger zijnde dan het vastgestelde maximum in de dépêche des ministers van finantien, zoo heeft de directeur verklaard, dat de aanbesteding niet plaats zou hebben, en de zitting is om twee ure opgeheven geworden.

— Naar men verneemt, worden de onderhandelingen over eene handels-vereeniging tusschen dit Rijk en Engeland weder met ijver voortgezet. Dezelve schijnen gedurende de jongste beraadslagingen in de wetgevende Kamers, in afwachting van de wending, welke de openbare zaken zouden nemen, afgebroken te zijn geweest.

Te PARAMARIBO, *bij* J. W. ENGELBRECHT.